phū de senacerib mēſīs lxxxv mu
libꝫ. tanē quia nō reddidit dig
nas deo gracias faciendo ei nouū
cultum. sicut in talibꝫ patres
facere consueuerūt. ego dauit
vsq; ad mortem eum in hꝰ dnō
punienti. Ex gracia pū actione
ecōuerso sequitur tria bona. Primū
est cōseruacio bonorū iā preci
torum. Vnde dicit Hinc michi tuū
dolor cōtinuus. multaq; tristicia cor
di meo quia tos tū prios ad lenitatē
ad risū ad verba ociosa. et securilia
video ut timeo tā valde ne forte plꝫ
q̄ exp̄diat ī gratiā sup tā multis bū
ficiis diuine mīē aliquādo deserat a
gracia quā nō habet ut gratā. et ideo
a cōtrario sensu sparci pt q̄ in istis q̄
grati fuerint dona gracie conseuet.
Ad dnm enī bonū pertinet q̄seruare
hominū bona que ī eo cognoscat ab eo te
nere et a quibꝫ cēnsū debitū sibi ēd
dit. censꝫ autē iste ī hoc casu ē grāz
actio ut p̄dicū est. Secdm est bonorū
multiplicacio sicut enī ī pnti ī gratitu
do hoc impedit sedm bndū dicentē.
Ingratitudo est vētus vrens ex sicciās
fontē pietatis. roriē mīē. fluēta grē.
ita ecōuerso grās exhibentes de bū
ficiis p̄ceptis digni sūt p̄cipe āplio
ra. Vnde dicit bndꝫ ad locum vnde
exeunt flumīa graciaz reūtuntur.
scilicet p grāz actionē ut iterū fluāt.
Tertiū est p̄mocio ad maiora ī futō.
dns enī de būficiis omnibꝫ q̄ confer
vidit q̄ hō habeat totā volutatem.
ipe vero glām. qui enī nō glificat
eū p grās tamq; seruꝫ fidelis ret
nens p̄tem eiꝫ dignus est pena q̄
ui. qui vō eū sic glorificat tāq; fiꝫ
fidelis promouebit ad maiora ī fu
turo Matth xxv. Euge serue bone et
fidelis. Quia q̄ er ī gratitudine
tot mala puenūt. et er grāz actōē
tot bona. cetia nos iuitat ad grāū
actoēs dicēs cotidie. Dignū et iustū
est equū et salutare. nos tibi semp et
vbiq; grās agere dnē sē. Et augꝫ ad

hoc idem iuitans dicit. Qz melꝫ aio
geramꝫ ore p̄mamꝫ calamo seraba
mus q̄ deo gracias hoc aliq̄ nō dica
breuꝫ nec audiri lecus. nec intelligi
grādiꝫ nec agi fructuosiꝫ pt. Vndꝫ
ad idem exatans dicit. Disce ī refūdo
gracias nō esse tardus aut segnis dis
ce ad singula deo gracias agere. Et ideo
cū bonū facere sit dei donū spāle. quia
sine ipso michi bonū possumꝫ facere
et valde valequa sine hoc nō ē salꝫ
bū dicit vir scūs. Vbi vos iueneritis
ea q̄ sp̄ta sūt facētes agite gracias
dnō bonoz omnū largitori. Sequitur
vbi autē sibi quicūq; vīm videt aliq̄
deesse doleat de p̄terito. caueat de fu
turo. orans ut sibi debitū dimittatur
et ī temptacionē nō inducat. Post
mādatū p̄cedens tradit ēū de gracia
actione pro hiis q̄ lēn regula de illa
iuenūtur obseruata. subūgit hic
mādatū de penitēcia p hiis q̄ iueniū
tur nō obseruata. Quia vō p̄ma
vera est sedm ābrosiū p̄ita mala
plāgere. et plāgenda nō q̄mittere
ideo sedm hoc duo mādat. vnū cum
dicit doleat de p̄terito. aliud cū dic.
caueat de futuro. Quia vō ī vtroq;
horū est necessariū donū dei subū
git orans. ut sibi debitū dimittatur
q̄tū ad p̄mū. et ī temptacionē nō
inducatur q̄tū ad 2m. De dolore sup
trāsgressione regule Cap. Cxviij.

Et vide ēta p̄mū q̄d dicit dole
at q̄ta cura fuit augustino
de regula districte seruāda sup illis
enī dicit. si q̄ seruatū minus fuerit
nō negligent p̄tereat. postea dicit
re p oblīuionē aliq̄ neglīgatur.
Nunc vō dicit vbi autē sibi quicūq;
vīm videt aliq̄ deesse doleat de pte
rito. Item aliqui p̄lati abutentes pte
sibi cōmissa interdū omittūt ali
q̄ de regula ad qd alios cōgūt. Aliq̄
officiales rōne occupacionū ab a
liquibꝫ se exausant. Item claustrales
etiā simplices mēdū cōtinuā ob
seruanciā regule sibi intollerabile

reputant. sed augustinꝫ nullū excipiēs
ab obseruāna regule dicit. Quicūq;
vīm scilicet p̄latus vl officialis vel si
plex claustralis viderit sibi aliq̄ dee
ssē tem sūt aliqui qui et si de tūsgressione
regule mēdū confiteant vel se accu
sant. tamē raro dolent ex corde. vel se
cōtingūt et quia sine hiis p̄ma nō suf
ficiunt ideo dicit vt doleant et caueat
qd melꝫ est q̄ solū cōfiteri vl accusare.
Et notūd q̄ Xxvij legitur q̄ cū legissꝫ
saphā librum legis ī p̄sū in domo
dnī coram rege ioſia et audisset rex vlm
libri legis dnī scidit vestimenta sua. et
dixit magna ira dei suscensa est cōtra
nos. q̄a nō audierūt p̄res mī vba libri
huiꝫ ut facerēt omē qd scp̄tū est nob
Item nec vīm legit q̄ cū esdras legissꝫ libr
legis dei coram ppl de cautribꝫ cōgre
gatis flebat oēs ppl̄s ideo scilicet q̄a
videbāt ī lege se peccasse. Item Sēc xxxvi.
legit q̄ cū lēn fusset coram rege ioa
chim et seruus eius volumē ieremie
qd miserat p baruch nō timuerunt
neq; scisserūt vestimenta sua rex et oēs
serui eiꝫ qui audierūt sermōēs istos.
ppt qd scripta est ī ipsis cōmīacio dnī
dicentis. Ppt hoc hꝰ dicit dnūs contra
ioachī non erit qui sedeat ex eo sup
solium dauid. et mdauer eiꝫ pricet
ad estū per diem. et ad gelu p noctē.
q̄tum queso argumentū vīmo q̄tū
exemplum relinquit ex hiis rēligio
so dolendi sup tūsgressione legis sa
lutis sue. Preterea dicit dauid. Erui
aquarū deduxerūt oculi mei quia nō
custodierūt legem tuā. Si q̄ sic habū
dant fleant rex iste pro tūsgressione
legis ei a deo tradite. nūq̄ non est do
lendū religioso pro tūsgressiōe legis
pro deo volūtarie assūpto. Iterum ī
vi. p̄lm legit q̄ abbas siluanꝫ rap
tus ad iudicū. vidissꝫ multos de ha
bitu rēligioso eūtes ad tormēta reū
sus ad se flebat ādeo intollerabiliter
q̄ nolebat exire de cella et si q̄n ppl
lerēt exire opiebat fānē suā capuco
dicens. q̄ necesse est videre lumē istū

ī quo nichil vile est. Si autē iste sic fle
ut pro alīs religiosis iā dāpnatis. q̄
tomagis dolendum est rēligioso sup
tūsgressione sue p̄fessionis ne dāp
netur. Vīm ibidem legit q̄ cū abbas
nestion de sichi. velisset ad senes de mō
te nitrio. vocatq; ab eis et rogasset eū
ut facerent eis verbū. Ille plorās dixit.
Fres ploremꝫ et p̄ndamꝫ p̄ducant
oculi nri lacrimas. aīāq̄ eamꝫ hīc ad
locū vbi lacrime nrē corpa nrā cōbu
rāt et fleuerūt omēs cādentes ī fra
ces suas et dicētes ora p nobis pr. Item
multū p̄tinet dolere ad mēcatorē q̄
p̄didit illud ī quo totū pecunia sua
cōmutauit. talis autē est rēligiosus
qui sua plene regulā non obseruat.
legit ī vi. vīm q̄ sē mēdrie basilꝫ
quīdā qui senator fuerat et fēs mo
nachꝫ aliqua sibi retinuerat ad vsꝫ
suos dixit. et senator esse desistit et mona
chū nō fecisti. Ali q̄ q̄ quicūq; regulā
sua plene non seruat et seculū amit
sit et deū p quo illud dimisit amit
tit et sic totū p̄dens sicut ille q̄ amittit
ouū et obulum multū pt hīē mate
riam dolorū. Item tali mādatū q̄d sibi
debuerat esse ad vita p obseruāna.
vertitur ī mortē p tūsgressionē. Iux
illd apli Rō vij. Et iueniū est mi
mādatū q̄d erat ad vitā hoc ēē ad
mortē. Quātū q̄ sup hoc dolendū ē
Vndꝫ Vel et cū vita vertit ī mortē.
Item qui addit scīam addit et dolorem.
Nullꝫ enī dolet de dāpno q̄d incurrit
quousq; illud ignorat vel de malo
suo quousq; illud p̄cipit. cū q̄ lēo
regule rēligioso ostendat q̄ bona de
sunt ei. vel q̄ mala hꝫ sicut speculū
ostendit mulier feditatē suam que
ostensio est sibi causa tristicie bū di
cit. Vbi autē quicūq; vīm videt sibi
aliq̄ deesse doleat de p̄terito. De pe
cūnia placencia et eius redditu Cap

Iterū 2m q̄ dicit caue. Cxxx
at de futuro nō d q̄ ī oī delic
to est aliqua placēcia ppt aliq̄ qd
ī eo delēat. Item est ī eo aliq̄ auda

Ex.

Gr.